

A bírósági végrehajtó közszolgálati alkalmazott, tehát nem alanya az általános forgalmiadónak. (Közigazgatási bíróság 13.987/1923. P. sz.) Az 1871. évi LI. t.-c. rendelkezéseiből kitűnőleg a bírósági végrehajtót az igazságügyminiszter nevezi ki a járásbíróság mellé, a bírósági végrehajtó hivatalos esküt tesz és a bíróság rendelkezéséhez képest kizárólag hivatalos teendőket lát el a törvényesen megállapított díjazás mellett, tehát nyilvánvalóan közszolgálati alkalmazott és mint ilyen az 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-ának harmadik bekezdése és a 130.000/1921. számú pénzügyminiszteri végrehajtási utasítás 7. §-ának első bekezdése értelmében forgalmiadó alá nem esik. Ennélfogva a végrehajtói díjak után 1476 korona forgalmiadó készpénzben való befizetése 1923. február 28-án tartozatlanul teljesített adólerovást jelentett és így az 1923. április havában, tehát hat hónapon belül beadott kérvényre — tekintettel az említett törvénycikk 55. §-ában foglalt rendelkezésre — ennek az összegnek visszatérítését el kellett rendelni.

Az átruházott javak közönséges forgalmi értéke az az összeg, amelyet az átruházás helyén és idején rendszerint fizetni szoktak. (Közigazgatási bíróság 636/1924. P. sz.) Panaszostól a részscepléssel 1923. évi aug. 7-től szeptember 17-ig keresett gabonancmüek és egyéb termények értéke után bélyegben lerótt 97.396 korona forgalmiadón felül még 73.171 koronát azért követel a pénzügyigazgatóság, mert adózó az adóalap kiszámításánál nem a budapesti tőzsdei középárfolyam szerinti értéket vette irányadóul, hanem ennél kevesebbet.

Mint hogy azonban az 1921. : XXXIX. t.-c. 32. §-ának második bekezdése szerint, ha az adó alapjául szolgáló ellenérték áruban van megállapítva, az átruházott javak közönséges forgalmi értékét kell alapul venni, ez pedig az 1921. évi 130.000. számú pénzügyminiszteri végrehajtási utasítás 40. §-ának második bekezdése szerint az az összeg, amelyet a kérdéses tárgyért az átruházás helyén és idején rendszerint fizetni szoktak s minthogy már a szállítási költségekre való tekintettel is a termények ára a szombathelyi piacon alacsonyabb volt a budapesti tőzsdei középárfolyamnál: a tőzsdei árfolyam alapján való értékelést az adóalap kiszámításánál helyesnek elfogadni nem lehet.

Vadszőlővesszők vétele, beoltása, az oltványok kiültetése, értékesítése az östermelés keretébe tartozik, tehát nem tárgya az általános forgalmi adónak. (Közigazgatási bíróság 1970/1924. P. sz.) A megállapított tényállás szerint panaszos vadszőlővesszőket vett, azokat maga beoltotta, az oltványokat a saját szőlőjében kiültette és mikor megnőttek, eladta. Ez a tevékenység azonban a szőlőgazdaság fogalmi körét épp úgy nem haladja túl, mint a kertészetet az, ha a kertészettel foglalkozó egyén dugványokat vesz és azokat a kifejlődés után eladja; és nem képzí a terményeknek iparcikké feldolgozását sem, az pedig nem állítatik, hogy a panaszos az eladást nyílt üzlethelyiségben folytatta volna. Ennélfogva a panasznak helyet kellett adni.